Dosarul № 2rc-2/2026 I instanţă
n/c 2-25145515-05-2rc-12022026 judecător Sofia Ghidirim
judecătoria Cimișlia

D E C I Z I E

07 aprilie 2026

Completul de judecată al Curții de Apel Sud,
sediul Comrat
în componenţa:
preşedintele completului,judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Hudoba Valeri şi Colev Grigori

judecând în conformitate cu prevederile art.426 din Codul de procedură civilă al RM fără participarea părţilor la proces în ordine de recurs recursul declarat de către reprezentantul recurentului SRL „Adna-Plus”, avocatul Pînzaru Dorian împotriva încheierii Judecătoriei Cimișlia din 31 decembrie 2025, prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Adna-Plus” împotriva SRL „Repmold-Trans” privind încasarea datoriei, penalităților și cheltuielilor de judecată, ca tardivă,

audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei şi în baza argumentelor invocate în cererea de recurs,

C O N S T A T Ă :

1. **<u>Argumentele participanţilor la proces:</u>**

La data de 14 octombrie 2025, reclamantul SRL „Adna-Plus” s-a adresat instanței cu cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului SRL „Repmold-Trans”, solicitând încasarea datoriei în sumă de 24 817,20 lei, penalități în aceeași sumă, precum și cheltuieli de judecată.

Din conținutul cererii de chemare în judecată rezultă că pretinsa datorie s-a format la data de 08.06.2022, în baza contractului de vânzare-cumpărare în rate nr. *****1 din 09.09.2021.

În faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, pârâtul a invocat excepția de tardivitate a pretențiilor, solicitând aplicarea prescripției extinctive și respingerea acțiunii ca fiind tardivă.

Prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 31 decembrie 2025, s-a admis excepția de tardivitate a pretențiilor, ridicată de pârâtul SRL „Repmold-Trans”.

S-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Adna-Plus” împotriva SRL „Repmold-Trans” privind încasarea datoriei, penalităților și

cheltuielilor de judecată, ca tardivă. (f.d. 30)

În dezacord cu încheierea emisă, reprezentantul recurentului SRL „Adna-Plus", avocatul Pînzaru Dorian, la 19 ianuarie 2026, a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Cimișlia din 31 decembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Cimișlia din 31 decembrie 2025, prin care a fost admisă excepția de tardivitate și respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Adna-Plus" împotriva SRL „Repmold-Trans", precum și restituirea cauzei spre reexaminare în fond la instanța de fond. (f.d. 37-39)

2. <u>Motivele și argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.</u>

În motivarea recursului recurentul a indicat că în fapt, la data de 14.10.2025, SRL „ADNA-PLUS" a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Repmold-Trans", solicitând încasarea datoriei în sumă de 24 817,20 lei, a penalității în același cuantum, precum și a cheltuielilor de judecată (taxa de stat - 1 785,33 lei și taxa de timbru - 200 lei), rezultate din neexecutarea obligațiilor contractuale asumate în baza contractului de vânzare-cumpărare în rate nr. *****1 din 09.09.2021.

Pârâtul a depus, la rândul său, o cerere în temeiul prevederilor art.186[1] CPC, privind ridicarea excepției de tardivitate, invocând faptul că cererea de chemare în judecată din 14.10.2025 este tardivă.

La data de 31.12.2025, prin încheierea Judecătoriei Cimișlia s-a admis excepția de tardivitate a pretențiilor ridicată de pârâtul SRL „Repmold-Trans" și s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „ADNA-PLUS" împotriva „Repmold-Trans" privind încasarea datoriei, penalităților și cheltuielilor de judecată.

Consideră că încheierea din 31 decembrie 2025 este nefondată, neîntemeiată și poate fi casată, având în vedere încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual.

I. Admisibilitatea recursului și necesitatea controlului judiciar

Menționează că încheierea emisă de instanța de fond care face imposibilă desfășurarea ulterioară a procesului - poate fi atacată, în ordine de recurs, în condițiile prevăzute de art. 423-428 CPC al RM.

Încheierea atacată este susceptibilă de control judiciar în calea de atac a recursului, întrucât nu reprezintă un simplu act de administrare a procedurii, ci o soluție care pune capăt procesului și produce efecte juridice ireversibile asupra drepturilor părților.

Prin admiterea excepției de tardivitate și respingerea cererii de chemare în judecată, reclamantul este privat de posibilitatea de a obține o examinare a pretențiilor sale pe fond, ceea ce echivalează, în substanță, cu o restrângere severă a accesului la justiție.

Accesul la justiție nu presupune doar posibilitatea formală de a sesiza

instanța, ci și dreptul la o examinare efectivă și reală a pretențiilor deduse judecății. Atunci când instanța refuză să intre în fondul cauzei prin admiterea unei excepții procedurale, acest refuz trebuie să fie justificat printr-o analiză riguroasă, completă și temeinic motivată. în lipsa unei asemenea analize, soluția devine una formală și incompatibilă cu exigențele dreptului la un proces echitabil.

II. Motivele recursului

1. Aplicarea eronată a art. 186^1 CPC al RM. Examinarea excepției de tardivitate impune o analiză completă a prescripției.

Instanța de judecată emite o încheiere prin care admite excepția de tardivitate și respingerea acțiunii doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate, conform art.186^1 alin.(l) CPC al RM.

„Examinarea excepției de tardivitate" nu constituie un act formal, ci presupune o verificare completă și contradictorie a condițiilor de aplicare a prescripției. Instanța nu poate admite această excepție în mod automat, ci este obligată să parcurgă un raționament logico- juridic clar. În acest sens, instanța trebuie să stabilească: momentul de început al termenului de prescripție, durata termenului aplicabil și existența unor cauze de suspendare sau întrerupere a cursului prescripției, pentru ca, ulterior, să poată calcula corect împlinirea termenului.

2.Termenul de prescripție nu a expirat. Acțiunea a fost introdusă în termen.

În speță, termenul de prescripție nu a expirat, iar acțiunea reclamantului a fost introdusă în termenul legal prevăzut de art. 391 din Codul civil.

Curgerea termenului de prescripție este reglementată de Codul civil al Republicii Moldova. Potrivit art. 395 Cod civil, termenul începe să curgă din momentul în care titularul dreptului a cunoscut sau trebuia să cunoască încălcarea acestuia. În cazul obligațiilor comerciale cu caracter continuu, acest moment nu se reduce automat la data scadenței, ci se raportează la momentul în care creditorul constată caracterul definitiv al neexecutării și întinderea exactă a debitului.

Totodată, pentru a evita abuzurile în vederea invocării expirării termenului de prescripție, Codul civil al RM instituie, la art.401, mecanismul - întreruperii termenului de prescripție.

Potrivit art. 401 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul civil, cursul prescripției extinctive se întrerupe prin recunoașterea expresă sau tacită a datoriei (inclusiv prin acte precum plata parțială/solicitarea termenului de plată), iar după întrerupere începe să curgă un nou termen, timpul scurs anterior nefiind inclus în acesta.

În speță, există un înscris determinant și neechivoc: Actul de verificare a datoriilor din 11.01.2023 /anexa nr.l/, semnat de ambele părți, prin care pârâtul recunoaște explicit existența debitului de 24 817,20 lei. Un asemenea act, în practica comercială, este instrumentul standard de reconciliere a soldurilor: el confirmă, prin voința ambelor părți, situația decontărilor și fixează fără ambiguitate

existența datoriei la data semnării.

Prin semnarea lui, pârâtul nu doar că a confirmat datoria, ci a transmis creditorului un mesaj juridic clar: soldul este acceptat și nu se află într-o zonă de dispută de fond. în acest mod, recunoașterea este una expresă, exact în sensul art. 401 alin. (1) lit. a) Cod civil, iar astfel prescripția s-a întrerupt la 11.01.2023.

De aici, logica temporală devine simplă și verificabilă: din momentul întreruperii (11.01.2023) începe să curgă un nou termen de 3 ani, ceea ce conduce la un termen care se împlinește la 11.01.2026. Acțiunea a fost introdusă la 14.10.2025, adică înainte de împlinirea acestui nou termen. Prin urmare, invocarea prescripției la acest moment nu este doar neîntemeiată, ci contrazice chiar realitatea juridică asumată de pârât prin propriul său act semnat.

Din perspectiva dreptului procesual, pârâtul a solicitat aplicarea art. 186^1 CPC (excepția de tardivitate) ca instrument de respingere a acțiunii ca fiind tardivă. însă această excepție are sens doar atunci când cererea este, în mod obiectiv, introdusă peste termenul aplicabil. Or, în speță, tocmai aceasta nu este situația: termenul a fost întrerupt și a început să curgă din nou. în asemenea condiții, excepția

nu întrunește condițiile funcționale pentru a bloca procesul, ea nu poate înlocui analiza juridică a întreruperii prescripției, mai ales când întreruperea este dovedită printr-un înscris bilateral semnat. întrucât prescripția a fost întreruptă la 11.01.2023, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „ADNA-PLUS" împotriva SRL Repmold-Trans" din 14.10.2025 nu este depusă peste termen, deci excepția de tardivitate nu întrunește condițiile art. 186^1 CPC.

În plus, art. 394 Cod civil stabilește că prescripția poate servi temei de respingere a pretenției numai dacă este invocată de partea interesată, prin excepția de tardivitate, în condițiile Codului de procedură civilă. Așadar, excepția de tardivitate este instrumentul procedural prin care pârâtul încearcă valorificarea prescripției, însă ea poate fi admisă doar dacă, în mod obiectiv, termenul este împlinit. Or, în prezenta cauză, termenul nu este împlinit, întrucât cursul prescripției a fost întrerupt prin recunoaștere și a început să curgă din nou.

Validarea unei asemenea excepții ignorând actul de recunoaștere, duce la crearea unui precedent de risc în circuitul civil, debitorii ar putea confirma datorii în acte de verificare, apoi ar invoca prescripția ca instrument de evitare a răspunderii, ceea erodează încrederea în practica uzuală de reconciliere a soldurilor și ar destabiliza disciplina comercială.

Admiterea cererii depuse de reclamant, și emiterea încheierii prin care a fost admisă excepția de tardivitate a dus la denaturarea actului de justiție și afectarea predictibilității acestuia.

Instanța de fond invocă faptul că reclamantul nu a solicitat repunerea în termen, invocând (în mod impropriu) dispoziții precum art. 116 CPC și art. 403

Cod civil. Acest argument este, din start, lipsit de relevanță: repunerea în termen este un remediu excepțional care presupune, ca premisă, depășirea termenului. În speță, termenul nu este depășit. Reclamantul nu avea ce „repunere” să solicite, pentru că acțiunea a fost formulată în termen.

Prin urmare, probatoriul și normele legale converg spre aceeași concluzie: prescripția nu a expirat, iar acțiunea a fost introdusă în termen. într-un cadru juridic coerent și în spiritul bunei-credințe, nu poate fi acceptată o apărare care ignoră recunoașterea expresă a datoriei și încearcă să transforme un mecanism de protecție (prescripția) într-un instrument de evitare a obligațiilor asumate.

3.Încălcarea obligației de motivare (art. 270 CPC al RM și art. 6 §1 CEPO)

Instanța de fond a trecut cu vederea faptele și argumentele esențiale, deși, potrivit art. 270 CPC al RM, încheierea prin care cauza nu se soluționează în fond trebuie să conțină, în mod obligatoriu, motivele care au determinat concluziile instanței.

Instanța nu a făcut altceva decât să preia argumentele pârâtului din cererea depusă, fără a efectua o examinare detaliată a situației de fapt.

Motivarea hotărârilor judecătorești nu este o formalitate procedurală, ci o exigență esențială a dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Instanța nu se poate Urnita la reproducerea poziției uneia dintre părți, ci are obligația de a demonstra, printr-o analiză proprie, că a examinat efectiv circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei. Absența unei motivări clare, pertinente și suficiente echivalează cu lipsirea părții de posibilitatea reală de a înțelege rațiunile care au stat la baza soluției pronunțate.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat constant că obligația instanțelor naționale de a-și motiva hotărârile constituie o componentă indispensabilă a dreptului la un proces echitabil. Deși această obligație nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, ea presupune examinarea chestiunilor esențiale și oferirea unei justificări inteligibile și logice a soluției. în lipsa unei asemenea motivări, controlul judiciar devine iluzoriu, iar dreptul la apărare este golit de conținut.

Mai mult, motivarea reprezintă și o garanție împotriva arbitrariului. Ea obligă judecătorul să își structureze raționamentul, să aplice norma juridică la situația de fapt și să demonstreze coerența logică dintre probe, concluzii și soluție.

Prin urmare, ignorarea de către instanță a faptelor relevante și preluarea mecanică a argumentelor pârâtului, fără o analiză proprie, contravine nu doar dispozițiilor art. 270 CPC, ci și standardelor europene privind dreptul la un proces echitabil. O astfel de practică nu este compatibilă cu rolul instanței ca arbitru imparțial și activ al litigiului, chemat să stabilească adevărul juridic și să asigure realizarea efectivă a drepturilor părților.

4. Efectele emiterii încheierii prin care se admite excepția de tardivitate.

Încheierea prin care se admite excepția de tardivitate și se respinge cererea de chemare în judecată este o încheiere prin care cauza nu se soluționează în fond, ci este blocată la nivel procedural. O asemenea încheiere nu tranșează raportul juridic dedus judecății, nu stabilește existența sau inexistența dreptului material și nu examinează temeinicia pretențiilor formulate, însă produce efecte juridice decisive asupra părților, întrucât pune capăt procesului și îl privează pe reclamant de posibilitatea de a obține o examinare efectivă a cauzei sale în fond. Tocmai din acest motiv, obligația de motivare dobândește o importanță sporită, având un caracter de substanță, și nu unul formal.

În speță, instanța de judecată a emis o asemenea încheiere neîntemeiat. Ea s-a limitat la preluarea poziției pârâtului, fără a realiza o analiză proprie și efectivă a condițiilor de aplicare a prescripției, fără a examina efectele juridice ale Actului de verificare a datoriilor din 11.01.2023 și fără a se pronunța asupra incidenței întreruperii cursului prescripției, deși aceste elemente erau esențiale pentru soluționarea excepției. Or, în lipsa unei asemenea analize, instanța nu poate justifica în mod real refuzul de a intra în fondul cauzei.

O motivare de acest tip afectează grav dreptul reclamantului la apărare, face imposibil controlul judiciar efectiv și transformă încheierea într-un act formal, lipsit de transparență și susceptibil de arbitrariu. Cu cât consecințele unei asemenea soluții sunt mai grave pentru partea care pierde posibilitatea de a-și valorifica dreptul în fața instanței, cu atât nivelul de rigoare și de motivare impus instanței trebuie să fie mai ridicat. în lipsa unei motivări clare, pertinente și suficiente, o asemenea încheiere nu poate fi considerată rezultatul unui proces echitabil, în sensul art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

La 12 februarie 2026 dosarul a parvenit în adresa Curţii de Apel Sud, sediul Comrat (f.d. 45).

Ulterior, în adresa participanților la proces a fost expediată copia recursului declarat de către reprezentantul recurentului SRL „Adna-Plus”, avocatul Pînzaru Dorian împotriva încheierii Judecătoriei Cimișlia din 31 decembrie 2025, părților comunicându-li-se despre necesitatea prezentării referinței la recursul declarat. (f.d. 48)

La data de 31 martie 2025, din partea administratorului SRL „Repmold-Trans”, Valeriu Sîrbu, a parvenit o referință la recursul înaintat, prin care s-a solicitat respingerea recursului și menținerea încheierii instanței de fond (f.d. 49–50).

3. <u>Termenul de declarare a recursului:</u>

În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Din actele pricinii rezultă că, încheierea recurată a fost pronunţată la 31

decembrie 2025 (f.d. 30), din care motiv recursul declarat la 19 ianuarie 2026 se consideră ca fiind depus în termen. (f.d. 37-39)

4. ***<u>Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor vis-a-vis de cadrul legal aplicabil:</u>***

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, precum și în baza materialelor dosarului, completul de judecată ajunge la concluzia că recursul este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea încheierii instanței de fond și pronunțarea unei noi decizie prin care se respinge excepția de tardivitate a pretențiilor, ridicată de pârâtul SRL „Repmold-Trans”.

Conform art.186[1] alin. (4) lit.b) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii adoptate conform alin.(3), este în drept: b) să admită recursul şi să caseze integral încheierea, restituind cauza spre rejudecare.

În conformitate cu prevederile art.424 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii*.

Potrivit prevederilor art.426 alin.(3) din Codul de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor*.

Potrivit art.427 lit. b) din Codul de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată*.

Conform materialelor cauzei se constată că la data de 14.10.2025, SRL „ADNA-PLUS” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Repmold-Trans”, solicitând încasarea datoriei în sumă de 24 817,20 lei, a penalității în același cuantum, precum și a cheltuielilor de judecată, rezultate din neexecutarea obligațiilor contractuale asumate în baza contractului de vânzare-cumpărare în rate nr. *****1 din 09.09.2021.

Pârâtul a depus, la rândul său, o cerere în temeiul prevederilor art.186[1] CPC, privind ridicarea excepției de tardivitate, invocând faptul că cererea de chemare în judecată din 14.10.2025 este tardivă.

Prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 31 decembrie 2025, s-a admis excepția de tardivitate a pretențiilor, ridicată de pârâtul SRL „Repmold-Trans”.

S-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Adna-Plus” împotriva SRL „Repmold-Trans” privind încasarea datoriei, penalităților și cheltuielilor de judecată, ca tardivă. (f.d. 30)

În speță, Completul constată că este supusă verificării legalitatea încheierii instanței de fond prin care s-a admis excepția de tardivitate formulată de pârâtul SRL „Repmold-Trans”, iar acțiunea civilă a fost respinsă ca tardivă.

Completul reține că instanța de fond, la adoptarea încheierii privind admiterea cererii înaintate de pârâtul SRL „Repmold-Trans”, privind ridicarea excepției de tardivitate, prevăzute de art. 186[1] din Codul de procedură civilă, nu a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, care au importanţă pentru soluţionarea cererii, aplicând eronat prevederile Codului de procedură civilă.

Subsecvent, instanța de fond își întemeiază încheierea pe susținerea potrivit căreia că dreptul la acțiune al reclamantului s-a născut la data de 08 iunie 2022, dată indicată chiar de reclamant ca moment al formării datoriei. Prin urmare, termenul de prescripție extinctivă a expirat la 08 iunie 2025, iar cererea de chemare în judecată, depusă la 14 octombrie 2025, a fost introdusă după expirarea acestui termen.

Conform art. 395 alin. (1) Cod civil al RM, termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data naşterii dreptului la acţiune. Dreptul la acţiune se naşte la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

În prezenta cauză, dreptul SRL „ADNA-PLUS” de a solicita încasarea datoriei s-a născut la data de 08 iunie 2022 — dată indicată chiar de reclamant ca moment al formării datoriei.

Potrivit art. 391 alin. (1) Cod civil al RM, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţă de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani. Prin urmare, termenul inițial ar fi expirat la data de 08 iunie 2025.

Totuși, conform art. 401 alin. (1) lit. a) și alin. (2) Cod civil al RM, cursul prescripţiei extinctive se întrerupe printr-un act voluntar de executare sau prin recunoaşterea, în orice alt mod, expres sau tacit, a dreptului a cărui acţiune se prescrie, făcută de către cel în folosul căruia curge prescripţia.

După întreruperea cursului prescripţiei extinctive, începe să curgă un nou termen. Timpul scurs pînă la întreruperea cursului prescripţiei extinctive nu se include în noul termen de prescripţie extinctivă.

În prezenta speță există un act de verificare a datoriilor din 11.01.2023, semnat de ambele părți, prin care pârâtul a recunoscut expres datoria în sumă de 24 817,20 lei. Recunoașterea datoriei întrerupe cursul prescripției, iar de la data de 11.01.2023 începe să curgă un nou termen de 3 ani, care expiră la 11.01.2026.

Deoarece cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 14.10.2025, aceasta se încadrează în termenul nou rezultat, astfel încât nu poate fi considerată tardivă. Prin urmare, invocarea excepției de tardivitate de către pârât este neîntemeiată.

CEDO a reținut în practica sa că dreptul de acces la justiție reprezintă o

componentă inerentă a dreptului la un proces echitabil, prevăzut la art. 6 § 1 din Convenție, iar hotărârile judecătorești trebuie să fie suficient motivate pentru a asigura un acces efectiv la justiție. Refuzul de a acorda protecție jurisdicțională pe motive formale, fără o analiză corespunzătoare a tuturor circumstanțelor esențiale, poate conduce la încălcarea drepturilor garantate prin Convenție.

Respectiv, Colegiul concluzionează că instanța de fond incorect a dispus admiterea cererii de ridicare a excepției de tardivitate, respingându-se ca fiind depusă tardiv acțiunea înaintată, or, la emiterea încheierii recurate, urma să stabilească toate circumstanțele importante pentru justa soluționare a excepției de tardivitate.

Astfel, analizând rigorile legii în raport cu soluția dată de instanța de fond, Colegiul conchide că aceasta este una neîntemeiată în condițiile aplicării incorecte a excepției de tardivitate.

În lumina celor expuse, raportând argumentele invocate de recurent la materialele pricinii, normele pertinente şi jurisprudența CtEDO, Colegiul concluzionează că în speță concluzia instanței de fond este una incorectă în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate.

Pentru motivele expuse, pentru a nu încălca dreptul recurentului/reclamant la un proces echitabil, prevăzut de art.6 §1 CEDO, şi având în vedere faptul că încheierea instanţei de fond din 31 decembrie 2025, este emisă cu încălcarea normelor materiale, Completul ajunge la concluzia de a admite recursul declarat şi de a casa încheierea judecătoriei Cimișlia din 31 decembrie 2025, cu emiterea unei noi decizii prin care, se va respinge cererea privind ridicarea excepţiei de tardivitate înaintată de pârâtă SRL „Repmold-Trans”, restituind cauza pentru rejudecare.

În conformitate cu prevederile art.186^1 alin. (4) lit.b), art.426, 427 lit. b), 428 din Codul de procedură civilă, *Completul de judecată,*

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de către reprezentantul recurentului SRL „Adna-Plus”, avocatul Pînzaru Dorian.

Se casează integral încheierea judecătoriei Cimișlia din 31 decembrie 2025, prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Adna-Plus” împotriva SRL „Repmold-Trans” privind încasarea datoriei, penalităților și cheltuielilor de judecată, ca tardivă, ***se emite o decizie nouă*** prin care:

Se respinge cererea privind ridicarea excepției de tardivitate înaintată de pârâtul SRL „Repmold-Trans” și se restituie cauza pentru rejudecare.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii și se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii.

Președinte de ședință, judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei HUDOBA Valeri COLEV Grigori